

Crucea de Argint, după Eugen Sue (1858.)—
 36.) *Biblioteca portativă*, (1859—1860.)—37.)
Istoria Românilor (1861 și 1870.) — 38.)
Instituțiile României (1863.) — 39.) *Votul și*
resvotul (1863.) — 40.) *Proprietarii și sătenii*
 (1864.) — 41.) *Isachar* (1865.) — 42.) *Legalita-*
tatea, jurnal polit. lit. rel. scient. (1866.) —
 43.) *Christianismul și catolicismul* (1870.) —
 44.) *Ortografia română* (1870.) — 45.) *Cursă*
de poezie generală, în 3 vol. (I — 1868, II,
 III — 1870.) — etc....

Am disu mai susu, că din poezia lui Heliade
 transpiră filosofia. Vom cita aci ca probă
 câte-va strofe din „*Poetul murind*“ (1866):

«In spargerea sa lyra resună mai sublimă,
 «In stingerea sa lampa d'odată se reanimă
 «Și d'o lumină viă străluce,... și s'a stinsu ;
 «Lebăda vede cerul la ultima sa oră ;
 «Și omul, singur omul, el numai se cobórá
 «Sě'și numere trecutul, de doruri reîmpinsu!»

«Și ce sunt aste dîle, ce omul le imploră ?
 «Un sóre, și alt sóre, o oră și-altă oră ;
 «Și cea venită-asemeni cu ceea ce s'a dusu,
 «Și ce ni-aduce una cu ceea l'altă pere,
 «Travaliu și repaosu, dureri și ear' durere,
 «Și nópte peste lume, când dîua a apusú!»

. . . . .